

Фермер Ярослав ШИШКО:

РЕЗОНАНС

*НАЗВ

«Я БУВ БЕЗПРАВНИМ КОЛГОСПНИМ РАБОМ...»

Даю відповідь на ваш лист, пане Тарасюк. У «Гомоні» за 8 лютого цього року Ви пишете, що я ганьблю радянський період життя в Україні. Так, я не тільки його ганьблю, не тільки охаюю, не тільки не люблю, навіть більше того – я його ненавиджу. Бо у тому минулому я був безправним колгоспним рабом, якого голова колгоспу через день «скородив» у своєму кабінеті, а зараз почувуюся майже людиною. Чому майже? Тому, що у нашому посттоталітарному суспільстві рівень дотримання прав людини визначають не демократичні закони, а циркуляри та інструкції так званих «правоохоронних органів», а в економічних суперечках гору бере той, у кого тугіший гаманець і впливовіші зв'язки, а не той, хто має рацію. Так що до рівня європейця чи американця, маю на увазі рівень демократії, нам ще рости і рости.

Ви запитуєте, чи купляв я посаду для роботи в колгоспі? Як людина чесна, я нічого не купляв і нічого нікому не платив. Купляти «хлібні» посади холуї і сексоти. Валютою, як правило, слугували золоті монети царської чеканки. Син голови колгоспу приносив у школу торбинку із монетами, щоб похвалитися перед школярами.

Тепер поговоримо про події буремних 40-х років. Ви пишете, що тоді вивозили у Сибір 2-3 сім'ї. Візьмем для прикладу село Підгайці. Побачивши, яка сатанинська сила прийшла до влади, чехи (а це половина нашого села), скориставшись сприятливим політичним моментом, втекли у Чехословаччину, покинувши господарства і землю. Чотири сім'ї моїх родичів і ще 6-7 сімей «попросили» із села. Село опустіло. Хати передавались «уполномоченим», а також під клуб, сільраду, медпункт, школу, заготконтору. Останню хату під шкільну ідальню забрали у жінки, брат якої був в УПА у 1962 році, виселивши її спочатку у погріб, а потім і зовсім із села. Ось так окупаційна влада вирішувала «квартирне» питання на селі, пане Тарасюк.

Ви пишете, що у наших краях було засуджено та вивезено за межі України сім'ї деяких націоналістичних функціонерів та членів УПА. Зауважте, що судили не самих опонентів радянської влади, а їх сім'ї: літніх батьків, неповнолітніх дітей. Де ж гуманність і здоровий глузд першої в світі соціалістичної держави? На жаль, число жертв більшовицького терору сягало кількох сотень, а то й тисяч людей лише у нашому районі. Невже ми масмо забути ота зухвальство і знущання під ширмою червоних полотнищ?

У листі Ви пишете про безперспективність фермерського руху. Не буду сперечатись, майбутнє покаже. А от у великих сільськогосподарських кооперативах, які Ви плануєте створювати, треба буде ставити, як і у колгоспах, стільки ж сторожів, скільки там буде і працюючих. Якою тоді буде ефективність виробництва? Проконсультуйтеся з цього питання у пана Мельничука. А з приводу того, що у Підгайцях і досі не хочуть виходити з колгоспу, то нагадаю, що ПСП «Правда» - це не колгосп, а приватне сільськогосподарське підприємство. Комуністів приватне колись лякало, як чорта хрест.

Ще скажу про автомобілі. Ви правду кажете, що черги на їх придбання не зменшувалися. Я й сам десять літ «простояв» у такій черзі. А між тим оті черги, збереження, які люди «клали» на оцадкнижки, свідчили не стільки про добробут, а про приховану інфляцію. Бо чого б то я десять років стояв у черзі на автомобіль, якщо має, скажімо, 12 тисяч карбованців? Якщо кількість грошей

перевищує кількість товарів і послуг, які можна придбати на ці гроші, то як це називається? – напружені пам'ять. А згадайте повсюдні черги у горбачовські часи, коли труси чи праску було в одній з вогонь не знайти. І хоча комуністи переважно зневажливо оцінюють цей період, але ж від цієї сторінки власної історії не відхреститися, як би того хто не хотів. Порожні полиці у магазинах того періоду у значній мірі спричинили крах комуністичної системи. І це в умовах, коли Компартія до розвалу СРСР одноосібно представляла партійну систему. А крабові консерви 1952-1953 років у сільських магазинах – то блідий натяк на позитив, бо за які «шиші» селянин тоді міг їх купити?

Щодо досягнень у космосі. Летіти туди на тій ракеті, на якій літав Юрій Гагарін, могли тільки фанатики або смертники, бо політ на ній у космос означав те ж саме, що і політ на ПО-2 – «кукурузнику» через Атлантичний океан. Та й не довго тішилися вони (комуністи) зі своїх досягнень, бо наприкінці 60-х років американці висадилися на Місяці, в черговий раз втерши їм носа. Ракетні війська в СРСР називали «раковими». Це щодо їхньої безпечності і надійності.

Стосовно п'яниці. Не гоже Вам так називати свій народ, тим більше, що вони не винні у цій біді. Я вважаю, що пити алкоголь люди заставили обставини. За Польщі люди не пили. Якби «совєти» не забрали землю, то у них була б якась мета, а коли її немає, то людина опускає руки і старається втопити у горілці свою безвихідь. Комуністичний міф говорив про те, що до цих пір ми вже не мали б що ділити (їдеться про землю). Брехня! Наділи були б ті самі, бо на землі із сім'ї залишався б хтось один, а решта йшла б на іншу роботу або в місто, як робиться це у цивілізованих країнах.

«Совєти» жорстоко боролися з самогоніварінням. Правду кажете, бо лише жорстокі люди і банальні дурні можуть вирубати сотні, тисячі гектарів виноградників для боротьби із пияцтвом та самогоніварінням, або створити товариства тверезості, у яких часті кермували потасмні випивохи. До речі, жорстока боротьба із самогоніварінням та авральний наступ на пияцтво у значній мірі підживили інше зло – наркоманію. Зрештою, навіть жорстока боротьба «совєтів» із самогоніварінням не викоринила цього суспільного зла. Гнали чмурдяк при «совєтах» і тепер не менше женуть. На жаль, і нинішня влада не має чим похвалитися. А біда то страшна.

І, наостанку, мій опоненте, кілька слів щодо вчення про соціалізм і комунізм, яке, згідно з вашим оптимізмом, оволодіває масами на всіх континентах землі. Можливо, Вам видніше, як з ученням тим на всіх континентах. А ось у нашому районі щось не тече, бо ніяк не може воно «оволодіти масами». Адже як тоді розуміти, що у кращі часи районна партійна організація налічувала більше трьох тисяч комуністів, а нині їх лише чотири десятки? Тобто ваш аргумент про оволодіння цим вченням масами абсурдний, бо де тут логіка? Швидше всього люди переконуються у хибності та безперспективності байок про комунізм. Впевнений, що число комуністів у районі з часом зменшуватиметься і в цьому Ви самі переконаєтеся. Власне, вчення тут ні до чого. Життя саме відштовхує на узбіччя збанкрутілі ідеї, популістські гасла та оманливі перспективи. На щастя, є чимало здорових, гуманних і конструктивних перспектив. Якраз за ними і майбутнє...

У залі засідань відбувся навчальний виступ тваринництва землевласників Рівненської області. Упродовж року в обласних знахідках земель, у формованих ас 28223 га, або землі в сільській місцевості – 34777 га.

Торік на селі 128385 гривень господарства, його показники в господарстві зерна – 43,9%, топлі – 98,8%, м'яса – 57,4%.

Вражаючим показником утримувало 69,4% свиней і 92,6%.

Але, як зазначив начальник управління розвитку Віктор Виноградний, мову не виступає продукції. Крім цього, дефіцитом є інфраструктура, оточена конкурентноспроможна ефективна виробництва за вища нашої.

Вихід один – створення нових технологій конкурентноспроможності.

Саме на питанні вирощування тур, годівлі та у умовах у своїй спеціалісти області подарських дор.

Служачі семіна з особливостями культур від і питаннями сорт.

Начальник відомого розвитку ознайомив учасників розміром державних культур та стосується тільки сільськогосподарських підприємств.

Цікавим був Асоціації фермерів Григорія Пивів мову про першостями селян питань кредитування.

Перед учасниками спеціалісти України, подання стосуються до земель.

Як наголосили Рівненської області дорадчої служби голови Млин Василь Лащук, проводити з візду навчання якомога.

радник
Млинівський

*Матеріал опублікований